

Applied Research of Sport Management

Vol. 13(2), (Series 50): 155-174/2024

Doi: [10.30473/ARSM.2024.67564.3762](https://doi.org/10.30473/ARSM.2024.67564.3762)

ORIGINAL ARTICLE

Safeguarding of National Athletes: Strategies, Solutions and Processes

Nazanin Rasekh^{1*}, Mohammad Pourkiani², Saeed Jafari³, Abed Mahmoudian⁴, Salah Dastoom⁵

1. Associate Professor, Department of Sport Management, Sport Sciences Research Institute, Tehran, Iran.

2. Assistant Professor, Department of Sport Management, Shahid Behehti University, Tehran, Iran.

3. Ph.D. Department of Sports Management, University of Tehran, Tehran, Iran.

4. Ph.D. Department of Sport Management, University of Halabja, Halabja, Kurdistan Region, Iraq.

5. Ph.D. Department of Sports Management, University of Guilan, Rasht, Iran.

Correspondence

Nazanin Rasekh

Email: n.rasekh@ssrc.ac.ir

Received: 9/April/2023

Accepted: 10/Sep/2023

How to cite

Rasekh, N., Pourkiani, M., Jafari, S., Mahmoudian, A., & Dastoom, S. (2024). Safeguarding of National Athletes: Strategies, Solutions and Processes. *Applied Research of Sport Management*, 13(2), 155-174.

ABSTRACT

The aim of the current research was to identify the strategies, solutions and processes for the Safeguarding of national athletes. The present research method is qualitative research and in the form of thematic analysis, and the statistical population includes experts (officials of the National Olympic Committee, federation managers, academic researchers, media activists, athletes and coaches of national teams). The sampling method was purposeful and a semi-structured interview was conducted with 18 participants until theoretical saturation. Coding technique and NVivo software were used to analyze the data. The findings showed that athlete Safeguarding included 113 concepts in 22 sub-themes and three main themes of strategies including, institution-oriented and structural-oriented, society-oriented and participation-oriented, performance-oriented and quality-oriented, technology-oriented and knowledge-oriented; The solutions include institutional and legal, managerial and structural, executive and process, inter-organizational, attitudinal and behavioral, social and cultural, media and virtual space, services and performance, technical and specialized, technology and system, scientific and research and resources. Human and processes include policy and planning, implementation and support, monitoring and performance improvement, prevention of abuse, detection and control of abuse, compensation and support for victims. The current study is the first study conducted in the field of Safeguarding national athletes and has solved part of the huge gap in this field in domestic research. Also, it has provided a coherent view and a comprehensive list of strategies, solutions and processes for the Safeguarding of national athletes for macro and micro level organizations, policy makers and managers at all levels and athletes.

KEYWORDS

Athlete Safeguarding, National Athletes, Abuse, Sports Organizations, Theme Analysis.



حفاظت از ورزشکاران ملی: استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندها

نازنین راسخ^{۱*}، محمد پورکیانی^۲، سعید جعفری^۳، عابد محمودیان^۴، صلاح دستوم^۵

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، شناسایی استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای حفاظت ورزشکاران ملی بود. روش تحقیق حاضر از نوع تحقیقات کیفی و به صورت تحلیل مضمون بوده و جامعه آماری شامل خبرگان (مسئولان کمیته ملی المپیک، مدیران فدراسیون، پژوهشگران دانشگاهی، فعالان رسانه، ورزشکاران و مربیان تیم‌های ملی) هستند. روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند بوده و مصاحبه نیمه ساختاریافته با ۱۸ مشارکت‌کننده تا اشباع نظری صورت گرفت. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از تکنیک کدگذاری و از نرم‌افزار NVivo استفاده شد. یافته‌ها نشان داد حفاظت ورزشکار شامل ۱۱۳ مفاهیم بوده که در ۲۲ مضمون فرعی و سه مضمون اصلی استراتژی‌ها شامل، نهادمحور و ساختارگرا، جامعه‌گرا و مشارکت-محور، عملکردمحور و کیفیت‌گرا، فن‌محور و دانش‌گرا؛ راهکارها شامل، نهادی و حقوقی، مدیریتی و ساختاری، اجرایی و فرایندی، بین‌سازمانی، نگرشی و رفتاری، اجتماعی و فرهنگی، رسانه‌ای و فضای مجازی، خدمات و عملکرد، فنی و تخصصی، فناوری و سیستم، علمی و پژوهشی و منابع انسانی و فرایندها شامل، سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی، اجرا و پشتیبانی، نظارت و بهبود عملکرد، پیشگیری از بروز سوءاستفاده، شناسایی و کنترل سوءاستفاده، جبران و حمایت از قربانیان دسته‌بندی می‌شوند. پژوهش حاضر اولین مطالعه صورت گرفته در زمینه حفاظت ورزشکاران ملی بوده و بخشی از شکاف عظیم این حوزه در تحقیقات داخلی را برطرف کرده است. همچنین، دیدگاهی منسجم و لیست جامعی از استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای حفاظت ورزشکاران ملی را برای سازمان‌های سطح کلان و خرد، سیاست‌گذاران و مدیران در همه سطوح و ورزشکاران ارائه داده است.

واژه‌های کلیدی

حفاظت ورزشکار، ورزشکاران ملی، سوءاستفاده، سازمان‌های ورزشی، تحلیل مضمون.

۱. دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، پژوهشگاه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، تهران، ایران.
۲. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.
۳. دکتری، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
۴. دکتری، مدیریت ورزشی، دانشگاه حلبجه، حلبجه، اقلیم کردستان، عراق.
۵. دکتری، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

نویسنده مسئول: نازنین راسخ

رایانامه: n.rasekh@ssrc.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۱/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۶/۱۹

استناد به این مقاله:

راسخ، نازنین؛ پورکیانی، محمد؛ جعفری، سعید؛ محمودیان، عابد و دستوم، صلاح (۱۴۰۳). حفاظت از ورزشکاران ملی: استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندها. فصلنامه علمی پژوهشی کاربردی در مدیریت ورزشی، ۱۳ (۲)، ۱۷۴-۱۴۹.



مقدمه

محققان شاهد افزایش تعداد ورزشکاران در رشته‌های مختلف بوده که تجربه سوءاستفاده عاطفی، جنسی، جسمی و غفلت را گزارش کرده‌اند (کائوفمان^۱ و همکاران، ۲۰۲۲؛ پرویت-وایت و فیشر^۲، ۲۰۲۲). سوءاستفاده از ورزشکاران موضوعی است که در دست تحقیق بوده و یک نگرانی عمده و رو به رشد در سراسر جهان است (راسخ و همکاران، ۱۴۰۲؛ فورتایر^۳ و همکاران، ۲۰۲۰)، زیرا پیامدهای آن بسیار مخرب (اشمیت^۴ و همکاران، ۲۰۲۲) و برای سلامت جسمی و روانی ورزشکار ویرانگر هستند. سوءاستفاده شامل انواع بدرفتاری‌های جسمی، عاطفی، جنسی، غفلت، سهل‌انگاری و استثمار تجاری یا سایر موارد است که منجر به آسیب واقعی یا بالقوه به جامعه می‌شود و سلامت، بقا، رشد و کرامت ورزشکار را زیر سؤال می‌برد (راسخ و همکاران، ۱۴۰۲)، در چنین شرایطی، پرویت-وایت و فیشر (۲۰۲۲) این سؤال را مطرح کردند چه تدابیری برای حفاظت از ورزشکاران وجود دارد؟ در پاسخ به این چالش‌ها، اشمیت و همکاران (۲۰۲۲) بیان داشتند، نیاز به تشخیص زودهنگام، مداخله و حفاظت از ورزشکاران وجود دارد. همچنین، کمیته بین‌المللی المپیک بیان کرد، نقش ما این است اقداماتی را برای حفاظت از ورزشکاران در برابر سوءاستفاده انجام دهیم (کمیته بین‌المللی المپیک، ۲۰۱۸). در نهایت، کائوفمان و همکاران (۲۰۲۲)، نیاز به راهبردهای پیشگیری مؤثر برای رفع این نگرانی و حفاظت بیشتر ورزشکاران را در پژوهش خود برجسته کرده است.

با توجه به اصول اساسی که در کدهای اخلاق المپیک مشخص شده است، همه ورزشکاران حق دارند ورزش‌های امن داشته باشند، که «تمام اشکال سوءاستفاده از جمله جسمی، حرفه‌ای یا جنسی و هر صدمه جسمی یا ذهنی را رد می‌کند». این فرض نیز در دستورالعمل‌های المپیک ۲۰۲۰ گنجانده شده است که توصیه می‌کند، کمیته بین‌المللی المپیک حمایت از ورزشکاران در طول و خارج از

بازی‌های المپیک را تقویت نماید (مونتجوی^۵ و همکاران، ۲۰۲۰). با توجه به فعال شدن اصول ذکر شده در بیانیه، کمیته بین‌المللی المپیک ابتدا یک چارچوب حفاظتی برای بازی‌های المپیک (۲۰۱۶) را در ریو دژانیرو برزیل، معرفی کرد. همچنین، از سال ۲۰۱۷ در جوامع بین‌المللی بحث‌های فزاینده‌ای در زمینه سلامت و مراقبت از ورزشکار وجود دارد.

در سال‌های اخیر، مفهوم حفاظت (به‌طور گسترده: جلوگیری از آزار و اذیت و سوءاستفاده) که در محیط‌های ورزشی اعمال می‌شود، گسترش یافته است (بیکر و پوسبرق^۶، ۲۰۲۱). اصطلاح حفاظت به اقدامات برای اطمینان از ایمنی و حقوق بشر ورزشکاران گفته می‌شود. حفاظت فراتر از رویکرد واکنشی یا محافظت از ورزشکار در برابر آزار، اذیت و بی‌توجهی است و در عوض بر پیشگیری متمرکز است (کر و استرلینگ^۷، ۲۰۱۹). همان‌طور که مونرو و پارتون^۸ (۲۰۰۷) اظهار داشتند، «مهم‌ترین موضوعی که در مورد برنامه‌های حفاظتی وجود دارد، پیشگیری است».

سازمان‌های بین‌المللی در داخل و خارج از ورزش مسئولیت‌های ورزش را در حمایت از جوانان و ارتقای حقوق آنان تشخیص داده‌اند (لانگ و هارتیل^۹، ۲۰۱۵). به‌عنوان مثال، یونیسف، گزارشی در مورد خشونت علیه کودکان در ورزش تهیه کرد (براکنریج^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۰) و خواستار اقدامات پیشگیرانه بیشتر بود. در سال ۲۰۰۶، کمیسیون پزشکی کمیته بین‌المللی المپیک چندین کنفرانس برای بحث در مورد نقش سازمان در ارتقا و حفاظت از سلامت ورزشکاران برگزار کرد (استرلینگ^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۱). هیئت متخصص با تمدید بیانیه اجماع اصلی سال ۲۰۰۸، تأکید کردند ورزشکاران در هر سنی و در تمام سطوح رقابتی حق دارند در «ورزش ایمن» شرکت کنند. در نهایت، در سال ۲۰۱۶، کمیته بین‌المللی المپیک «مجموعه‌ای برای محافظت از ورزشکاران در برابر آزار و

5. Mountjoy

6. Bekker & Posbergh

7. Kerr & Stirling

8. Munro & Parton

9. Lang & Hartill

10. Brackenridge

11. Stirling

1. Kaufman

2. Prewitt-White & Fisher

3. Fortier

4. Schmidt

در سال ۲۰۱۰، مرکز تحقیقات یونیسف با تدوین سندی با عنوان «پادمان‌های بین‌المللی برای کودکان در ورزش»، لیست افراد و سازمان‌هایی که باید در جلوگیری از سوءاستفاده در ورزش تلاش کنند را تهیه و توجه به اقدامات حفاظتی در ارگان‌های ملی را برجسته کرد. مجموعه پادمان‌های این سند بدین شرح هستند؛ ۱. سیاست تدوین کنید، ۲. یک سیستم برای پاسخگویی به نگرانی‌های حفاظتی ایجاد کنید، ۳. برای کودکان مشاوره و پشتیبانی ارائه دهید، ۴- برای به حداقل رساندن خطر برای کودکان تلاش کنید، ۵- دستورالعمل‌های مربوط به رفتار را تعیین کنید، ۶ کارکنان و داوطلبان را آموزش دهید، ۷. از مؤسسات شریک استفاده کنید و ۸. نحوه عملکرد پادمان‌ها را کنترل و ارزیابی کنید (لامب^۷ و همکاران، ۲۰۱۸). همچنین فدراسیون‌های بین‌المللی جلسات آموزشی را در دهکده المپیک جوانان برگزار کردند. به‌عنوان مثال، فدراسیون بین‌المللی ورزش‌های آبی برنامه‌هایی شامل؛ ایمنی شبکه‌های اجتماعی/ مزاحمت اینترنتی را در دستور کار خود قرار داد و فدراسیون بدمیتون نیز، مروری بر سوءاستفاده از ورزشکاران را مطرح کرد (مونته‌جوی و همکاران، ۲۰۲۰). در نهایت، نویسندگان بیانیه اجماع کمیته بین‌المللی المپیک در مورد سوءاستفاده در ورزش (مونته‌جوی و همکاران، ۲۰۱۶) و سایر متخصصان (پارنت و فورتایر، ۲۰۱۷؛ پارنت و همکاران، ۲۰۱۹؛ پارنت و ویهانکورت-مورال^۸، ۲۰۲۰) در مورد اهمیت بیشتر درک جمعی از سوءاستفاده از ورزشکاران، به‌منظور اطلاع از راهبردهای پیشگیری، توافق دارند (پانکوویاک و همکاران، ۲۰۲۳). این در حالی است تاکنون در ایران نه‌تنها هیچ سیاست، دستورالعمل و برنامه‌ای برای شناسایی عواملی که سوءاستفاده از ورزشکاران را تسهیل و یا محافظت از ورزشکاران را تقویت می‌کند، در هیچ سطح سازمانی تدوین نشده، بلکه پژوهشی هم در این زمینه صورت نگرفته است (راسخ و همکاران، ۱۴۰۲).

مرور گسترده ادبیات نشان می‌دهد در کشورهای خارجی تحقیقاتی برای حفاظت ورزشکاران صورت گرفته

اذیت و آزار» جهت کمک به فدراسیون‌های بین‌المللی ورزش و کمیته‌های ملی المپیک با توسعه سیاست‌ها و روش‌های حفاظتی منتشر کرد (کر و استرلینگ، ۲۰۱۹).

در خصوص تدوین سیاست‌های حفاظت از ورزشکاران برخی از کشورها پیشگام بوده‌اند. برای مثال؛ کمیته المپیک هلند و کنفدراسیون ورزشی هلند اقدام به تدوین راهبردها و ابزارهای پیشگیری از قبیله؛ «آیین رفتاری» در سال ۱۹۹۷، انتصاب مشاوران محرمانه در سال ۲۰۰۵، اجرای مقررات انضباطی بدون ابهام در سال ۲۰۰۸، «آیین‌نامه رفتاری»، بیانیه‌ای در مورد رفتار اجباری برای مربیان در سال ۲۰۱۱ و توسعه یک ابزار برای تحقق یک محیط ورزشی امن کردند (اسچیپر-وان ولدهووین^۱ و همکاران، ۲۰۱۵).

در سال ۲۰۱۷، کمیته به این نتیجه رسید نیاز به یک رویکرد فعال‌تر برای پیشگیری وجود دارد (دی واریس^۲ و همکاران، ۲۰۱۷). در نتیجه، اول، سیاست «وظیفه گزارش» توصیه شد. دوم، پروژه اروپایی «صدآ» برای مسلح کردن بهتر دنیای ورزش در برابر سوءاستفاده راه‌اندازی گردید. سوم، چندین شبکه پشتیبانی/همبستگی به‌عنوان مثال؛ کمپین ملی جامع به نام «ساکت باشیم یا صحبت کنیم؟» یا ابتکاراتی از جانب قربانیان برای کمک به دیگران مورد استفاده قرار گرفت (هارتیل^۴ و همکاران، ۲۰۱۹). در استرالیا، سیاست ملی حفاظت از کودکان در ورزش، با هدف «جاسازی شیوه‌ها، فرایندها و آموزش حفاظتی» در سازمان‌های ملی ورزشی تصویب شد (پانکوویاک^۵ و همکاران، ۲۰۲۳).

در مالزی، ISN با برگزاری یکسری جلسات گروهی متمرکز، سمینارها و نظرسنجی‌ها، به‌عنوان اولین گام برای کمک به وزارت جوانان و ورزش به‌طور خاص و دولت به‌طور کلی، سیاست‌ها و رویه‌هایی برای پیشگیری و از بین بردن سوءاستفاده در ورزش تدوین کرد (سیاهیراه^۶ و همکاران، ۲۰۲۱).

1. Schipper-van Veldhoven
2. De Vries
3. VOICE
4. Hartill
5. Pankowiak
6. Syahirah

7. Lamb

8. Parent & Vaillancourt-Morel

شرکت‌کنندگان در زمینه پیشگیری از آزار و اذیت داشته باشند. کر و استرلینگ (۲۰۱۹) نیز در پژوهش خود با عنوان «حفاظت در تحقیقات و تمرینات روانشناسی ورزشی کجاست؟» بیان کردند اطمینان از ایمنی ورزشکاران یک نیاز اساسی برای ایفای نقش‌های روانشناسان ورزشی به‌ویژه برای تسهیل «مشارکت، عملکرد و لذت بهینه» است.

ساندرسون و ویترس^۶ (۲۰۲۰)، نشان دادند سازمان‌های ورزشی باید سیاست‌های مشخص حاکم بر ارتباطات و روابط مربی-ورزشکار در عصر دیجیتال را تدوین و برای محافظت بیشتر از ورزشکاران جوان، سازمان‌های ورزشی باید برنامه‌هایی برای آموزش والدین و ورزشکاران جهت ارتقای سواد ارتباطی و شناخت حدود مرزهای روابط فردی و اجتماعی و افزایش درک در مورد چگونگی سوءاستفاده جنسی که در فضاهای مجازی رخ می‌دهد، داشته باشند.

جان^۷ و همکاران (۲۰۲۰)، در پژوهشی با عنوان «مربیگری پایدار در ورزش‌های برتر نخبگان: مزایا و چالش‌ها» بیان کردند مربیان در ورزش حرفه‌ای باید تعادل بین عملکرد، فشار بالا و رفاه را تضمین کنند و یک رویکرد مراقبت از ورزشکاران، توانایی ایجاد چنین تعادل و پایداری را دارد. همچنین، نازارو^۸ (۲۰۲۰) در پژوهشی با عنوان «مکانیسم روان‌شناختی برای بهبود حمایت روان‌شناختی از ورزشکاران»، بیان کرد روش‌ها و ویژگی‌های حفاظت روانی ورزشکاران در ۶ بخش شامل: استراتژی‌های رفتاری محافظت شده، فنون حفاظت روان‌شناختی، ویژگی‌های شخصیتی، روش‌های حفاظت ویژه، راه‌های محافظت جسمی، خنده، شوخ‌طبعی و لبخند زدن است.

مونتهجوی و همکاران (۲۰۲۰)، نیز در پژوهش خود با عنوان «ورزش امن: اقدامات حفاظتی در بازی‌های المپیک جوانان ۲۰۱۸» با هدف درک ورزشکاران (۱) در مورد آنچه که به معنای آزار و اذیت و سوءاستفاده است، (۲) درک از وقوع آن‌ها در ورزش و (۳) از آگاهی در مورد

است. برای مثال؛ براکریج (۲۰۰۰) در پژوهش خود با هدف چگونه زنان ورزشکار می‌توانند محافظت شخصی خود را برای جلوگیری از سوءاستفاده بهبود ببخشند، به مواردی از قبیل؛ بدون اطلاع خانواده جایی نروید، تکنیک‌های دفاع شخصی یاد بگیرید، از صرف تنهایی با مربیان و دیگر مقامات خودداری کنید و غیره اشاره کرد.

مونتهجوی و همکاران (۲۰۱۵)، در پژوهش خود با عنوان «حفاظت از ورزشکاران کودک در ورزش: یک بررسی»، چارچوب و توصیه‌هایی برای توسعه ورزش جوانان IOC ارائه داده و بر شناسایی افرادی که در سوءاستفاده دخیل هستند و زمینه وقوع آن و شناسایی انواع مختلف سوءاستفاده‌ها که در حوزه ورزشی صورت می‌گیرد، تأکید داشته و اصول حفاظت در ورزش را با ۸ ستون اساسی که پایه و اساس موفقیت و استراتژی‌های حفاظتی را پشتیبانی می‌کند، در یک مدل ارائه دادند.

ویستون^۱ (۲۰۱۷)، پژوهشی با عنوان «مقابله با سوءاستفاده در ورزش از طریق طراحی سیستم اختلاف» انجام و رویکرد طراحی سیستم اختلاف (DSD^۲) که چارچوبی تحلیلی برای رسیدگی به درگیری‌ها و توسعه فرایندی برای جلوگیری، مدیریت و حل مشکلات تکراری در زمینه‌های مختلف فراهم می‌کند را تدوین کرد. هدف از تحقیق ووهینهاردت^۳ و همکاران (۲۰۱۸)، تجزیه و تحلیل ابزارهای مدیریتی برای مقابله با زورگویی و آزار جنسی در ورزش در مقایسه با کاربرد مدل‌های پیشگیری در ورزش بود. تجزیه و تحلیل و مقایسه برنامه‌های پیشگیری از قبیل برنامه پیشگیری از زورگویی الویس^۴، برنامه ضد زورگویی کی‌وا^۵ و غیره تحت عنوان «مراقبت» و «برنامه کنترل در مهارت‌های مطالعه»، نشان داد تنها برخی از این برنامه‌ها در ورزش اعمال می‌شوند.

همچنین برنامه پیشگیری تعاملی با استفاده از فناوری‌های معاصر مانند؛ اینترنت، تلفن‌های همراه هوشمند و غیره، می‌تواند نقش مؤثرتری نسبت به پیشگیری شخصی با استفاده از جلسات شخصی با

6. Sanderson & Weathers
7. Sanderson & Weathers
8. Nazarov

1. Weston
2. Dispute System Design
3. Vveinhardt
4. Olweus Bullying Prevention
5. KiVa Anti-bullying

محل گزارش، بیان داشتند این گروه چندملیتی از ورزشکاران جوان نخبه، علی‌رغم درک قابل‌توجهی از وقوع آزار و اذیت و سوءاستفاده در ورزش‌های خود از مفهوم آزار و اذیت و سوءاستفاده در ورزش مطلع نبودند. همچنین، هانگ^۱ و همکاران (۲۰۲۰) پژوهشی با عنوان «بازی‌های المپیک توکیو و خطر پاندمی کرونا» انجام و بیان کردند برای کنترل شیوع کووید-۱۹ و برای محافظت از ورزشکاران بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو به سال ۲۰۲۱ موکول شد. نتایج پژوهش اوسو-سیکیری^۲ و همکاران (۲۰۲۱) با عنوان «فرهنگ حفاظت: به سوی رویکردی جدید برای جلوگیری از بدرفتاری با کودکان در ورزش» نشان داد مدل فرهنگ حفاظت در ورزش شامل سه موضوع درجه یک؛ سیستم‌های مدیریت ایمنی، رهبری متعهد و مشارکت ذی‌نفعان است. نتایج پژوهش روبرتز^۳ و همکاران (۲۰۲۰) با عنوان «مسیرهای مراقبت از ورزشکاران نخبه در حین تمرین و در مسابقات بزرگ: یک فرایند ایده‌پردازی چندملیتی» نشان داد یک مراقبت ویژه در دو زمینه (۱) در محیط آموزش و (۲) در محل رویدادهای مهم لازم است.

همچنین، تواکلی-ووسورنو و مک لود^۴ (۲۰۲۱) در پژوهشی با عنوان «استفاده از چارچوب تجارب نامطلوب دوران کودکی برای تقویت حفاظت در ورزش جوانان» بیان کردند گزارش از سوءاستفاده‌های جسمی، روانی و جنسی سیستماتیک از محیط‌های ورزشی جوانان با افزایش دفعات و در بسیاری از ورزش‌ها در حال ظهور است. بیکر و پوسبرق (۲۰۲۱) در پژوهش خود با عنوان «حفاظت در محیط‌های ورزشی: بسته‌بندی هویتی متناقض» بیان کردند به سه دلیل اصلی: (۱) عدم پاسخگویی سازمانی؛ (۲) تمرکز بر آسیب‌های بین فردی به جای خشونت سیستمی و (۳) توجه به علم بیش از صدای ورزشکار حفاظت از زنان ورزشکار چالش بزرگی است. کوماکی و تواکلی-ووسورنو^۵ (۲۰۲۱) در پژوهش خود با عنوان «چهارچوبی برای پرورش فرهنگ حفاظت

در ورزش»، با به‌کارگیری نظریه تقویت مثبت (اسکینر^۶، ۱۹۵۳)، بیان کرد مدیران ورزشی می‌توانند با استفاده از «چک‌لیست حفاظت» و همچنین، فرایند گزارش / مجازات و برنامه‌های کاهش خطرات ایمنی و یا یک طرح تقویت فرهنگ مثبت کارساز باشد. علاوه بر این، هنگام استخدام، مربیان می‌توانند برای اثبات حمایت از بهزیستی ورزشکاران مورد بررسی قرار گیرند. در نهایت، بسته‌های جبرانی می‌تواند به مقامات ورزشی برای حفظ فرهنگ مثبت پاداش دهند. علاوه بر این، مرکز ورزش امن ایالات متحده^۷ (۲۰۲۱) گزارش داد سازمان‌های ورزشی در سطوح مختلف می‌توانند نقش خود را در افزایش حفاظت از ورزشکاران با یک طرح تقویت فرهنگ مثبت، برای مثال، افزایش فرایند گزارش / مجازات و همچنین برنامه‌های کاهش خطرات ایمنی، توجه به بهزیستی ورزشکار در هنگام استخدام مربیان و اهداء بسته‌های جبرانی و پاداش به مدیران موفق در عرصه حفاظت از ورزشکار، دریافت بازخورد محرمانه و جمعی درباره عمل صحیح مربیان و در نهایت، توانمندسازی ورزشکاران ایفاء کنند. در نهایت، سیاهیراه و همکاران (۲۰۲۱) پژوهشی با عنوان «مکانیسم بازدارندگی آزار جنسی برای حفاظت از سلامتی ورزشکاران» انجام و بیان کردند ناکافی بودن مکانیسم‌های بازدارنده فعلی مهم‌ترین دلیل برای عدم حفاظت ورزشکاران مالزیایی از سوءاستفاده جنسی است.

شیوع سوءاستفاده تقریباً در همه ورزش‌ها در تمام سطوح ورزشی وجود دارد (سیاهیراه و همکاران، ۲۰۲۱). در نتیجه برنامه‌های پیشگیری برای محافظت از ورزشکاران موردنیاز است (اشمیت و همکاران، ۲۰۲۲). در رابطه با محافظت از ورزشکاران، در حال حاضر سازمان‌های ورزشی تقریباً منحصراً به سیستم‌های افشاگری و تحریم‌ها برای جلوگیری از سوءاستفاده وابسته هستند (مرکز ورزش امن ایالات متحده، ۲۰۲۱). هرچند افشاگری و تحریم سوءاستفاده هم با چالش‌هایی از جمله، بی‌میلی عمومی مردم در افشای سوءاستفاده، تأخیر چندساله در افشاگری سوءاستفاده از ورزشکاران، احتمال افزایش آسیب به قربانیان بعد از افشاگری، ناامیدی و کاهش گزارش

1. Hoang

2. Owusu-Sekyere

3. Roberts

4. Tuakli-Wosornu & MacLeod

5. Komaki & Tuakli-Wosornu

6. Skinner

7. U.S. Center for Safe Sport

برجسته شده است (راسخ و همکاران، ۱۴۰۲)، زیرا افراد بیشتری از اثرات سوءاستفاده از ورزشکاران آگاه می‌شوند (سیاهیراه و همکاران، ۲۰۲۱). همچنین، با توجه به موقعیت جغرافیایی، شرایط فرهنگی و اجتماعی، دینی و روند توسعه ورزشی، حفاظت ورزشکاران در کشور ایران از شرایط مناسبی برخوردار نیست و میزان تهدیدهای زندگی ورزشکاران و پیامدهای آن بسیار نگران‌کننده است. هرچند آمار دقیقی از وضعیت سوءاستفاده از ورزشکاران، در سطوح و رشته‌های مختلف ورزشی موجود نیست، اما گزارش‌ها حاکی از وجود این تهدید در محیط‌های ورزش حرفه‌ای کشور ایران هست (راسخ و همکاران، ۱۴۰۲).

لذا پژوهش حاضر با هدف پاسخگویی به این سؤال که استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای حفاظت ورزشکاران ملی ایران کدامند؟، انجام پذیرفت. کاربردهای نتایج پژوهش حاضر می‌تواند در دو بخش نظری و عملی حائز اهمیت باشد.

در بخش نظری، با وجود اینکه تاکنون در این بخش تحقیقاتی در این زمینه صورت نگرفته این پژوهش می‌تواند سرآغاز تحقیقات کاربردی در زمینه حفاظت ورزشکاران باشد و به ادبیات و مبانی نظری این حوزه کمک کند و در بخش عملی، این نتایج این پژوهش می‌تواند برای کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌های ورزشی، مدیران و سیاست‌گذاران حوزه ورزش، باشگاه‌ها، آکادمی‌ها، هیئت‌های ورزشی و خانواده‌ها و خود ورزشکاران قابل‌استفاده باشد تا بتوانند درک کاملی از مفهوم حفاظت ورزشکار داشته و اقدامات لازم برای فراهم‌سازی محیطی ایمن جهت ورزشکاران در دستور کار خود قرار دهند.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش با ماهیت اکتشافی و با هدف بسط دانش و شناخت مفهوم حفاظت ورزشکار، استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای آن انجام شد. همان‌طور که مک کراکن^۲ (۱۹۸۸) بیان داشت، «وقتی سؤالاتی که داده‌ها برای پاسخ به آن‌ها جمع‌آوری می‌شوند، احتمالاً یا مقداری دشواری برای پاسخ‌دهنده همراه هستند، شبکه گسترده‌تر و

سوءاستفاده به دلیل وجود نیروهای فرهنگی قدرتمند و عدم تعادل قدرت در محیط‌های ورزشی، عدم انجام اقدامات مناسب و به موقع بعد از افشاگری از سوی مدیران ورزشی، رد شکایت‌ها و افشاگری‌های ورزشکاران قربانی، جریمه و انتقام از ورزشکاران افشاگر، عدم پیگیری و مجازات سوءاستفاده‌کنندگان از ورزشکاران و غیره همراه است (روبرتز و همکاران، ۲۰۲۰).

از آنجایی که تحقیقات در مورد حفاظت از ورزش در ابتدای راه است، بسیاری از سؤالات مهم نیاز به کاوش دارند (کر و استرلینگ، ۲۰۱۹). از یک طرف، موضوع ایمنی و محافظت ورزشکاران جوان به قدمت خود ورزش‌های مدرن است (کر و همکاران، ۲۰۲۰) و در برابر افزایش شیوع کاهش امنیت ورزشکاران نخبه، کمیته بین‌المللی المپیک و چندین گروه از دانشمندان (فورتایر و همکاران، ۲۰۲۰)، فراخوانی را برای انجام مطالعات که شرط کلیدی برای توسعه برنامه‌های پیشگیری هستند، راه‌اندازی کردند (اشمیت و همکاران، ۲۰۲۲). در نتیجه، سیاست‌گذاران سعی کردند با راهبردهای مختلف از موارد آتی جلوگیری کنند (وان و وورثوین^۱ و همکاران، ۲۰۲۲). اما به نظر نمی‌رسد سیاست‌های حفاظتی تدوین شده در بسیاری از باشگاه‌های ورزشی، اجرا شوند (اسچپیر-وان ولدهوین، ۲۰۱۷). همچنین، شواهدی وجود ندارد که از تأثیر راهبردها/ ابزارهای مختلف محافظت از ورزشکاران حمایت کند (وان و وورثوین و همکاران، ۲۰۲۲).

این کاستی‌ها بر نیاز به یک سیاست پیشگیری مؤثرتر و قابل‌دسترس‌تر برای جلوگیری از سوءاستفاده از ورزشکاران تأکید می‌کند (اسچپیر-وان ولدهوین، ۲۰۱۷). در نهایت، کائوفمان و همکاران (۲۰۲۲)، معتقدند نیاز به تمرکز بیشتر بر تحقیقات با هدف توسعه استراتژی‌ها و سیاست‌های پیشگیری طراحی شده برای افزایش محافظت ورزشکاران وجود دارد.

از طرف دیگر، سوءاستفاده و حفاظت از ورزشکاران به‌طور گسترده‌ای در کشورهای غربی مورد بحث قرار گرفته است. با وجود این، در آسیا، این مسائل به دلیل محافظت‌های اجتماعی و فرهنگی، اخیراً به‌طور علنی

انعطاف‌پذیرتری که با استفاده از تکنیک‌های کیفی ارائه می‌شود، مناسب است» (ص ۱۷). همچنین، از آنجایی که روش‌های پژوهش کیفی بر درک معانی شرکت‌کنندگان و انتقال تصویر وسیع‌تری از زمینه تحقیق تأکید دارند (کرسول^۱، ۲۰۱۴)، این روش‌ها به‌ویژه برای ارائه درک کاملی از حفاظت ورزشکار بسیار مناسب هستند. علاوه بر این، با توجه به اینکه پژوهش جامعی در زمینه حفاظت ورزشکاران ملی انجام نشده است، روش تحقیق کیفی برای این مطالعه مناسب تشخیص داده شد. در نتیجه، پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و بر مبنای جستجوی داده‌ها، دارای ماهیت کیفی بوده و با روش تحلیل مضمون تفسیری انجام شد. از میان انواع روش‌های تحقیق کیفی، روش تحلیل مضمون برای دستیابی به اهداف پژوهش، مناسب تشخیص داده شد، زیرا براون^۲ و همکاران (۲۰۱۶) معتقدند که این روش برای درک فرایندهای فردی یک پدیده خاص، مفید است. تحلیل مضمون، یکی از روش‌های بسیار کارآمد در تحلیل کیفی است. این روش برای شناسایی، تحلیل و گزارش دادن الگوهای (مضامین) موجود در داده‌ها (تعدادی مصاحبه یا یک متن) به کار می‌رود (براون و کلارک^۳، ۲۰۰۶). به‌طور کلی مضمون، ویژگی تکراری و متمایزی در متن است که به نظر پژوهشگر نشان‌دهنده درک و تجربه خاصی در رابطه با سؤالات تحقیق است (محمودیان و همکاران، ۱۴۰۳؛ صادقی بروجردی، ۲۰۲۴). در این پژوهش برای شناخت مضامین از رویکرد استقرایی بهره گرفته شده و از فرایند تحلیل شش مرحله‌ای که توسط براون و کلارک (۲۰۰۶) ارائه شده، استفاده گردید. از طریق روش نمونه‌گیری هدفمند، مشارکت‌کنندگان در این تحقیق را کلیه ذی‌نفعان و بازیگرانی تشکیل می‌دهند که در زمینه حفاظت ورزشکاران نقش ایفاء می‌کنند. محققان برای دستیابی به شناخت مفهوم سوءاستفاده از ورزشکاران ملی، نیازمند نظرات و دیدگاه این بازیگران با جایگاه‌های متفاوت بودند. از این‌رو، بازیگرانی مانند، مسئولان کمیته ملی المپیک، مدیران

فدراسیون‌های ورزشی، مدیران اداره کل ورزش و جوانان استان‌ها، مربیان و ورزشکاران تیم‌های ملی و فعالان رسانه‌های ورزشی مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری انجام دادند. این امر با ۱۸ نفر (۱۶+۲) از مشارکت‌کنندگان پژوهش محقق شد. با توجه به شرایط زمانی، فاصله جغرافیایی و مکانی با برخی از مشارکت‌کنندگان، چند مورد از مصاحبه‌ها به‌صورت تماس تصویری آنلاین و از طریق شبکه اجتماعی واتساپ صورت گرفت. این رویکرد مصاحبه با پژوهش‌های غلامی و همکاران (۱۴۰۳) و محمودیان و همکاران (۱۴۰۲) هم‌راستا است. از طریق مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته و پرسش‌های هدفمند، داده‌های متعددی برای مفهوم استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای حفاظت در ایران جمع‌آوری شدند. مصاحبه‌های طولانی، به مصاحبه‌کننده اجازه می‌دهد تا جهان را از نقطه‌نظر شخص دیگری تجربه کند (مک کراکن، ۱۹۸۸). همه مصاحبه‌ها بلافاصله پس از اتمام، پیاده‌سازی و تایپ شدند. هر مصاحبه حدود یک ساعت (۵۰ تا ۷۰ دقیقه) به طول انجامید.

جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از تکنیک کدگذاری و از نرم‌افزار NVivo نسخه ۱۰ استفاده شد. ابتدا داده‌ها با استفاده از دستورالعمل راسمن و رالیس^۴ (۲۰۱۲) به‌صورت دستی کدگذاری شده و سپس در نرم‌افزار تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی NVivo ثبت شدند (گیبز^۵، ۲۰۰۷). برای اطمینان از اعتمادپذیری و انتقال‌پذیری (روایی)، شرایطی فراهم گردید که به‌طور هم‌زمان از برخی مشارکت‌کنندگان در تحلیل و تفسیر داده‌ها استفاده شد. سپس برای تطبیق توسط اعضا، دو نفر از افراد خبره مرحله نخست، فرایند تحلیل و مقوله‌های به دست آمده را بازبینی کردند. در ادامه برای اتکاپذیری (پایایی) پژوهش، ۳ اقدام اساسی صورت گرفت. ۱- کدگذاری مجدد توسط محقق، پس از یک ماه از کدگذاری هر مصاحبه، محقق مجدداً جهت کدگذاری داده‌ها اقدام نمود. به عبارت دیگر، چند مصاحبه به‌عنوان نمونه در یک بازه زمانی ۳۰ روز مورد کدگذاری

1. Creswell

2. Braun

3. Braun & Clarke

4. Rossman & Rallis

5. Gibbs

برای کدگذاری به پژوهشگر دیگر داده شد. کدگذاری مقوله‌ها و زیر مقوله‌ها و نیز شاخص‌ها، برابر دستورالعمل صورت گرفت. درصد توافق میان دو کدگذار از طریق ضریب پایایی اسکات محاسبه گردید. از آنجایی که میزان ضریب پایایی اسکات ۸۰ درصد به دست آمد، این عدد نشان‌دهنده اتکاپذیری بسیار بالای پژوهش است. زیرا، در صورتی که ضریب توافق بین آنان بیش از ۷۰ درصد باشد، می‌توان ابراز کرد که بین کدگذاران توافق وجود دارد (اسکات، ۱۹۹۵).

$$100 \times (\text{تعداد کل کدها}) / (\text{تعداد توافقات} \times 2) = \text{درصد پایایی بازآزمون}$$

مجدد قرار گرفتند. پایایی باز آزمون این تحقیق برابر ۸۶ درصد به دست آمد. با توجه به اینکه میزان پایایی بیشتر از ۶۰٪ بوده، بنابراین قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تأیید است. ۲- برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار ان‌وی‌و استفاده شد. کرسول (۲۰۰۰) یکی از راه‌های رسیدن به پایایی در پژوهش کیفی را استفاده از نرم‌افزارهای تحلیل داده‌های کیفی می‌داند. در نهایت برای کسب اطمینان بیشتر، از فرمول ویلیام اسکات استفاده شد. بدین منظور ۱۰ درصد از صفحات متن مصاحبه‌ها به همراه تعاریف عملیاتی،

جدول ۱. محاسبه پایایی بازآزمون مصاحبه‌ها

کد مصاحبه‌شونده	تعداد کل کدها	تعداد کدهای موافق	تعداد کدهای ناموفق	پایایی بازآزمون
مصاحبه ۱	۴۸	۲۲	۴	۰/۹۱
مصاحبه ۴	۴۵	۲۰	۵	۰/۸۸
مصاحبه ۱۱	۵۰	۲۰	۴	۰/۸۰
مصاحبه ۱۶	۵۷	۲۴	۵	۰/۸۴
مجموع	۲۰۰	۸۶	۱۸	۰/۸۶

یافته‌ها

بررسی ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان در مصاحبه پژوهش نشان داد اکثریت (۱۱ نفر؛ ۶۱ درصد) شرکت‌کنندگان مرد و میانگین سنی آنان ۴۴ سال بود.

جدول شماره ۲، لیست افراد مصاحبه‌شونده و برخی از ویژگی‌های جمعیت‌شناختی آنان را نشان می‌دهد. نتایج

جدول ۲. ویژگی‌های دموگرافیک مشارکت‌کنندگان در پژوهش

مشارکت‌کننده	سن	جنس	محل کار	مشارکت‌کننده	سن	جنس	سمت
P1	55	مرد	کمیته ملی المپیک	P10	۳۳	زن	فعال رسانه ورزش
P2	۵۹	مرد	فدراسیون	P11	۵۰	زن	کمیته ملی المپیک
P3	۴۳	زن	اداره کل ورزش	P12	۶۴	مرد	کمیته ملی المپیک
P4	۴۷	مرد	مری تیم ملی	P13	۴۳	مرد	فدراسیون
P5	۴۰	مرد	مری تیم ملی	P14	۴۰	زن	اداره کل ورزش
P6	۳۱	زن	ورزشکار تیم ملی	P15	۴۷	زن	هیئت علمی دانشگاه
P7	۵۸	زن	فدراسیون	P16	۳۴	مرد	هیئت علمی دانشگاه
P8	۲۵	مرد	ورزشکار تیم ملی	P17	۳۷	مرد	فعال رسانه ورزش
P9	۴۵	مرد	هیئت علمی دانشگاه	P18	۴۰	مرد	اداره کل ورزش

براساس سؤالات پژوهش، کدهایی را استخراج نماید که بهره‌گیری از آن‌ها، نتایج ثمربخش‌تری در فرایند تحقیق دارند (دیلیا^۱، ۲۰۱۹) و در ادامه، عبارت‌ها (کلمات منفرد یا مجموعه‌های کوچک از چند کلمه) براساس واحدهای

ابتدا محقق اقدام به خواندن چند بار مصاحبه‌ها کرده تا عواملی را که هویت تیمی هواداران شرکت‌کننده در مصاحبه را تهدید می‌کنند، به‌طور کامل درک کند. این مرحله از تجزیه و تحلیل را می‌توان استقرایی در نظر گرفت (کرسول، ۲۰۱۴)، زیرا محقق در وهله اول علاقه‌مند است تا نظرات شرکت‌کنندگان را درک و سپس

معنایی دسته‌بندی شدند تا مفاهیم کدها به آن‌ها ضمیمه شوند. در مرحله بعد، این کدها براساس مضامینی که به‌طور مستقیم با پرسش‌های تحقیق ارتباط دارند، دسته‌بندی می‌شوند. سپس مقوله‌های به دست آمده مجدداً به کدهایی مرتبط شدند که انتزاعی‌تر از کدهای مرحله قبل بودند. در این مرحله، کدها به شکل بارزی نمایانگر محتوای مقوله شدند که به یادآوری مرجع مقوله کمک می‌کند. برای تهیه عنوان و نام برای کدها، سعی شده است تا عناوینی که از هر لحاظ معرف و برازنده مقولات خود است، انتخاب شوند. از آنجا که فرایند تحقیق کیفی

ماهیتی غیرخطی دارد، فرایند کدگذاری بارها و بارها تکرار شد تا در نهایت پس از کدگذاری‌های چندمرحله‌ای، کدهای استخراجی به‌صورت مفاهیم، زیر مضمون و مضامین اصلی به دست آیند. به عبارت دیگر، کدگذاری اولیه با در نظر گرفتن تأکیدات و دفعات اشاره به آن‌ها در قالب مضامین فرعی و درنهایت مضامین اصلی با استفاده از یک رهیافت رفت و برگشتی بارها تکرار شد تا در نهایت مضامین اصلی و فرعی به شرح جدول شماره ۲ الی ۵ و شکل شماره ۱ به دست آمد.

جدول ۳. کدگذاری استراتژی‌های حفاظت ورزشکاران ملی

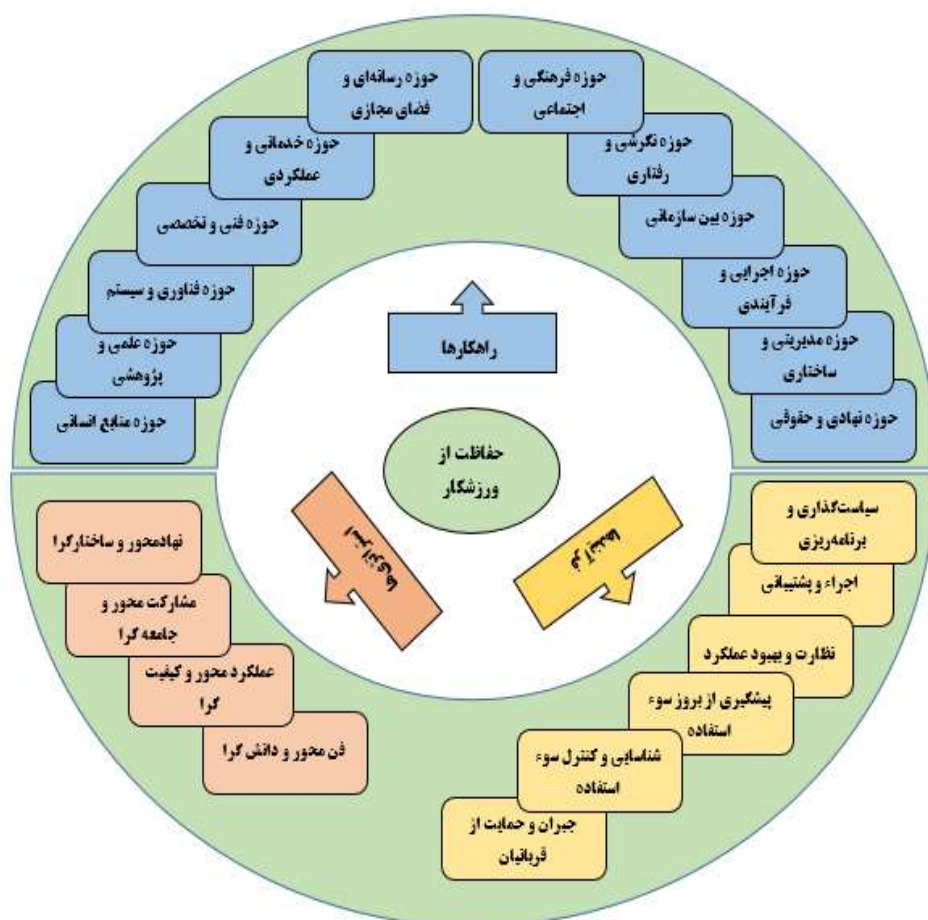
مضمون اصلی	مضمون فرعی	مفاهیم
استراتژی‌ها	نهادمحور و ساختارگرا	پشتوانه‌سازی حقوقی و بسترسازی ساختاری برای حفاظت ورزشکاران
		کارآمدسازی سیاستی و مدیریتی حفاظت ورزشکاران
		شبکه‌سازی و تقسیم‌کار بین سازمانی مبتنی بر همسوسازی عملکردی
	جامعه‌گرا و مشارکت‌محور	رفتارسازی حفاظت ورزشکاران مبتنی بر فرهنگ‌سازی و اخلاق‌گرایی
		ظرفیت‌سازی اجتماعی مبتنی بر مشارکت برای حفاظت ورزشکاران
		جریان‌سازی رسانه‌ای مثبت مبتنی بر مشارکت رسانه‌ها و بازاریابی اجتماعی
	عملکردمحور و کیفیت‌گرا	بهینه‌سازی خدمات حفاظتی و مراقبتی به ورزشکاران مبتنی بر مشارکت مؤسسات
		چابک‌سازی سیستم حفاظت مبتنی بر یکپارچه‌سازی عملیاتی
		تخصصی‌سازی حفاظت ورزشکاران مبتنی بر استانداردسازی
	فن‌محور و دانش‌گرا	ظرفیت‌سازی دانشی و آموزشی مبتنی بر مشارکت مراکز علمی
		هوشمندسازی سیستم حفاظت مبتنی بر فناوری اطلاعات و ارتباطات
		توانمندسازی منابع انسانی برای ورزشکاران مبتنی بر تسهیم نقش

جدول ۴. کدگذاری راهکارهای حفاظت ورزشکاران ملی

مضمون اصلی	مضمون فرعی	مفاهیم
راهکارها	حوزه نهادی و حقوقی	خط‌مشی‌گذاری سازمانی با پیش‌بینی سازوکارها در زمینه حفاظت ورزشکاران
		استفاده از ظرفیت‌های حقوقی مصوب حوزه عمومی شخصیت‌های کشور برای ورزشکاران
		بین‌المللی‌سازی دستورالعمل‌ها و سیستم حفاظت ورزشکاران با همکاری مراجع سازمانی
		تنظیم قوانین با عملکرد حراست در فدراسیون‌ها و باشگاه‌های ورزشی برای حفاظت ورزشکاران
	حوزه مدیریتی و ساختاری	بازنگری چارچوب حفاظت و امنیت انسانی سازمان‌های ورزشی کشور براساس حفاظت ورزشکاران
		پاداش به مدیران موفق و فشار به مدیران ناموفق در عرصه حفاظت از ورزشکار
		فعال‌سازی کمیته‌های حفاظت ورزشکاران در فدراسیون‌ها و نظارت دقیق بر عملکرد آن‌ها
		افزایش پاسخگویی و مسئولیت نهادهای ورزش در اجرای قوانین و سیاست‌های حفاظتی
	حوزه اجرایی و فرایندی	خصوصی‌سازی و برون‌سپاری برخی فعالیت‌های حفاظت ورزشکاران به مؤسسات معتبر
		هماهنگی برخورد مدیریتی و انتظامی با سوءاستفاده‌کنندگان از ورزشکاران
		تشدید ممنوعیت و برخورد با سوءاستفاده از ورزشکاران با همکاری مراجع قضایی و ورزشی
		پیش‌بینی سازوکارهای رصد محل سوءاستفاده از ورزشکاران و گزارش‌دهی آن‌ها

ادامه جدول ۴. کدگذاری راهکارهای حفاظت ورزشکاران ملی

مضمون اصلی	مضمون فرعی	مفاهیم
حوزه بین سازمانی		ایجاد سیستم عملیاتی برای پاسخگویی به نگرانی‌های حفاظتی ورزشکاران و خانواده‌های آنان
		همسوسازی برنامه‌های ملی مدیریت سرمایه انسانی با طرح‌های ملی حفاظت ورزشکاران
		برگزاری جلسات مشترک هماهنگی بین سازمان‌های مرتبط با حفاظت ورزشکاران
		کاهش موانع کاری بین سازمان‌های مرتبط با حفاظت در ورزش از طریق هماهنگی اقدامات
		رفع تعارض بین بخش‌های دولتی و غیردولتی حوزه فرهنگی، ورزشی و رسانه‌ای ورزش
حوزه نگرشی و رفتاری		رفتارسازی مثبت امنیت ورزشکاران از طریق تولید محتوای خلاق مبتنی بر جمع‌سپاری
		تدوین منشورها رفتاری مشتمل بر شاخص‌ها و کدهای اخلاقی
		الگوسازی رفتاری در جوامع مجازی هواداران از طریق معرفی نمونه‌های ملی و بین‌المللی موفق
		استفاده از افراد حمایت‌شده (ورزشکاران و...) در برنامه‌های فرهنگسازی و پیشگیری این رفتارها
		جهت‌دهی فکری و هویت‌بخشی قشر مستعد به انجام سوءاستفاده با تکنیک بازاریابی اجتماعی بهره‌گیری از مشارکت داوطلبانه کاربران و صفحات فعال برای پیشگیری از طریق پلتفرم ویژه
حوزه اجتماعی و فرهنگی		تقدیر از فعالان اجتماعی، حامیان و محافظت‌کنندگان ورزشکاران
		تاکید بر عدالت جنسیتی در حفاظت ورزشکاران
		استفاده از کمپین‌های مبتنی بر شبکه‌های اجتماعی با مشارکت چهره‌های ورزشی و اجتماعی
		اجرای شبکه پشتیبانی/همبستگی به‌عنوان مثال؛ کمپین ملی «ساکت باشیم یا صحبت کنیم؟»
		تشریح علیت مسائل و رخدادهای سوءاستفاده از ورزشکاران برای آنان و افراد مرتبط
حوزه رسانه‌ای و فضای مجازی		فرهنگسازی رعایت اصول اخلاقی توسط مردان نسبت به حضور زنان در فضاهای ورزشی
		تولید و توزیع محتوای رسانه‌ای تأثیرگذار برای تغییر نگرش به حفاظت ورزشکاران
		استفاده از بازاریابی اجتماعی و اخلاقی برای بهبود دیدگاه عمومی به حفاظت ورزشکاران
		افزایش تعداد وب‌سایت‌ها و صفحات مجازی در زمینه آگاهی‌بخشی حفاظت ورزشکاران
		پیشگیری بروز رفتارهای سوءاستفاده مجازی از طریق از رصد کاربران فعال و دارای سابقه
حوزه خدمات و عملکرد		شناسایی ادمین‌ها و لیدرهای مجازی و آگاه‌سازی آنان نسبت عواقب این پدیده رفتاری
		ارائه خدمات روانشناسی و مشاوره تخصصی به ورزشکاران در زمینه حفاظت با مشارکت مؤسسات
		ارتقای ایمنی تجهیزات ورزشی و تأمین خدمات رفاهی ورزشکاران با مشارکت مؤسسات خصوصی
		معرفی افراد معتمد به ورزشکاران به‌عنوان افسران محافظ با هدف نظارت و انتقال موارد احتمالی
		توجه به الزامات حفاظت و بهزیستی ورزشکاران در هنگام استخدام مربیان، پرسنل و مدیران
حوزه فنی و تخصصی		معرفی مراکز معتبر جهت مراجعه مستقیم ورزشکاران در مورد سوءاستفاده
		پیش‌بینی سازوکارهای حفاظت ورزشکاران جوان در محیط‌های آموزشی و تحصیلی
		تأمین امنیت رفتاری در محل رویدادهای ورزشی شلوغ با کمک مدیریت اماکن و نیروی انتظامی
		محافظت و مراقبت در محل‌های تمرین و ورزش به‌ویژه در موارد دارای سابقه
		مراقبت رفتاری در محل معاینات تخصصی و پزشکی درون یا بیرون مراکز ورزشی
حوزه فناوری و سیستم		نظارت و کنترل از طریق حضور فیزیکی یا نامحسوس نیروی‌های انتظامی در فضای ورزشی
		استفاده از نوآوری‌های روز برای ارتقای حفاظت ورزشکاران
		نظارت و کنترل رفتارها از طریق دوربین‌ها و امکانات تصویری و صوتی
		استفاده از قابلیت‌های نرم‌افزاری پیشرفته برای حفاظت ورزشکاران
		اعتمادسازی مدیران فضاها و رویدادهای ورزشی به کاربرد فناوری و سیستم‌های نوین حفاظت
حوزه علمی و پژوهشی		بکارگیری تجهیزات هوشمند حفاظتی در محیط‌های فعالیت ورزشکاران
		بومی‌سازی مولفه‌های فرهنگی و رفتاری در چارچوب‌های بین‌المللی حفاظت ورزشکاران
		نیازسنجی مستمر از ورزشکاران رده‌های سنی برای موارد سوءاستفاده و حفاظت در مقابل آن‌ها
		تشویق محققان دانشگاهی به انجام تحقیقات تخصصی و کاربردی در زمینه حفاظت ورزشکاران
		آموزش محافظت و توانمندسازی مراقبتی چندان‌ورزشکاران در باشگاه‌ها، دانشگاه‌ها و مؤسسات
حوزه منابع انسانی		اجرای برنامه‌های آموزشی برای همه اعضای فضاهای ورزشی و خانواده ورزشکاران
		برگزاری دوره‌های آموزشی حفاظت ورزشکاران ویژه کارشناسان حراست محیط‌های ورزشی



شکل ۱. حفاظت از ورزشکار: استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندها (مدل برگرفته از پژوهش‌فرایند)

بحث و نتیجه‌گیری

حفاظت حوزه‌ای گسترده از سیاست‌گذاری تا برنامه‌ریزی و اقدامات راهبردی و نظارت برای محققان، متخصصان و ذینفعان در ورزش معاصر است (وان و وورثوین و همکاران، ۲۰۲۲). اکنون شواهد غیرقابل‌انکاری از سوءاستفاده از ورزشکاران وجود دارد (راسخ و همکاران، ۱۴۰۲). این امر باعث گسترش تدریجی تحقیقات حفاظتی با هدف حفاظت از ورزشکاران در برابر سوءاستفاده شده است. چنین تحقیقاتی نیاز به یک رویکرد جامع را درک می‌کند که به مشارکت‌کنندگان فردی، بین فردی و سیستمی در سوءاستفاده از ورزشکاران می‌پردازد (اوسو-سیکری و همکاران، ۲۰۲۲).

در این راستا، هدف پژوهش حاضر، شناسایی استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای حفاظت ورزشکاران ملی بود. یافته‌های ما نشان می‌دهد چارچوب حفاظت ورزشکار شامل ۱۱۳ مفاهیم بوده که در ۲۲ مضمون فرعی

و سه مضمون اصلی استراتژی‌ها شامل، نهادمحور و ساختارگرا، جامعه‌گرا و مشارکت‌محور، عملکردمحور و کیفیت‌گرا، فن‌محور و دانش‌گرا؛ راهکارها شامل، نهادی و حقوقی، مدیریتی و ساختاری، اجرایی و فرایندی، بین سازمانی، نگرشی و رفتاری، اجتماعی و فرهنگی، رسانه‌ای و فضای مجازی، خدمات و عملکرد، فنی و تخصصی، فناوری و سیستم، علمی و پژوهشی و منابع انسانی و فرایندها شامل، سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی، اجرا و پشتیبانی، نظارت و بهبود عملکرد، پیشگیری از بروز سوءاستفاده، شناسایی و کنترل سوءاستفاده، جبران و حمایت از قربانیان دسته‌بندی می‌شوند.

مضمون اصلی فرایندهای اجرایی حفاظت ورزشکاران به روش‌ها، شیوه‌ها و دستورالعمل‌های لازم برای اجرا و مدیریت برنامه‌های تدوین شده حفاظتی برای افزایش حفاظت ورزشکاران اشاره دارد. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد این فرایندهای اجرایی را می‌توان در شش مضمون فرعی؛

فرایندهای اجرا و پشتیبانی برنامه‌های حفاظت، سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی حفاظت، کنترل و بهبود عملکرد حفاظت، پیشگیری از بروز سوءاستفاده، شناسایی و کنترل موارد سوءاستفاده و حمایت و جبران برای قربانیان سوءاستفاده تقسیم‌بندی کرد. در ادامه هریک از این مضامین تشریح شده‌اند.

مضمون اصلی استراتژی‌های حفاظت ورزشکار به برنامه‌ها و دستورالعمل‌هایی اشاره دارد که سازمان‌های ورزشی و غیرورزشی مرتبط با حفاظت ورزشکار می‌بایست به هنگام تدوین برنامه‌های کوتاه و بلندمدت خود مدنظر داشته باشند. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد مشارکت‌کنندگان چهار استراتژی حفاظتی؛ نهادمحور و ساختارگرا، مشارکت‌محور و جامعه‌گرا، عملکردمحور و کیفیت‌گرا و فن‌محور و دانش‌گرا برای سازمان‌های ورزشی و غیرورزشی مرتبط جهت حفاظت ورزشکاران در برابر سوءاستفاده پیشنهاد می‌کنند.

این مضامین فرعی خود شامل ۱۲ استراتژی جزئی‌تر از جمله؛ پشتیبان‌سازی حقوقی و بسترسازی ساختاری برای حفاظت ورزشکاران، کارآمدسازی سیاستی و مدیریتی حفاظت ورزشکاران، شبکه‌سازی و تقسیم‌کار بین سازمانی مبتنی حفاظت ورزشکاران، ظرفیت‌سازی اجتماعی مبتنی بر مشارکت برای حفاظت ورزشکاران، چابک‌سازی سیستم حفاظت مبتنی بر یکپارچه‌سازی عملیاتی و هوشمندسازی سیستم حفاظت مبتنی بر فناوری اطلاعات و ارتباطات هستند. این یافته‌ها تا حدودی با نتایج پژوهش‌های قبلی هم‌راستا هستند. برای مثال، ساندرسون و ویتس (۲۰۲۰)، بیان داشتند سیاست‌های مشخصی برای ارتباطات دیجیتال ورزشکاران با افراد محیط‌های ورزشی جهت افزایش حفاظت ورزشکاران بسیار حائز اهمیت است. همچنین، ووینهاردت و همکاران (۲۰۱۸) نیز بر استفاده از فناوری‌های معاصر مانند؛ اینترنت، تلفن‌های همراه هوشمند و غیره برای پیشگیری از سوءاستفاده تأکید داشتند.

منظور از مضمون فرعی راهکارهای اجرایی حفاظت ورزشکاران، تمامی برنامه و راه‌حل‌های مختلف در حوزه‌های متفاوت فردی و سازمانی است که در صورت ایجاد و توسعه می‌توانند زمینه کاهش سوءاستفاده از ورزشکاران را کاهش و در نهایت، بسترهای مطلوبی برای افزایش حفاظت ورزشکاران شکل دهند.

تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد مشارکت‌کنندگان به صورت کلی در ۱۲ زمینه؛ نهادی و حقوقی، مدیریتی و ساختاری، اجرایی و فرایندی، بین‌سازمانی، نگرشی و رفتاری، اجتماعی و فرهنگی، رسانه‌ای و فضای مجازی، خدمات و عملکرد، فنی و تخصصی، فناوری و سیستم، علمی و پژوهشی و منابع انسانی راهکارهایی اجرایی برای ایجاد و توسعه حفاظت ورزشکار در ایران ارائه داده‌اند. راهکارهای شناسایی شده در پژوهش حاضر به‌صورت جزئی‌تر شامل ۵۵ راهکار اجرایی از جمله؛ خط‌مشی‌گذاری سازمانی در زمینه حفاظت از ورزشکاران در برابر سوءاستفاده، بین‌المللی‌سازی دستورالعمل‌ها و سیستم حفاظت ورزشکاران، تنظیم قوانین و الزامات تخصصی در فدراسیون‌ها، هیئت‌ها و باشگاه‌های ورزشی برای حفاظت ورزشکاران، پاداش به مدیران موفق و تنبیه مدیران ناموفق در عرصه حفاظت ورزشکار، فعال‌سازی کمیته‌های حفاظت و امنیت ورزشکاران در فدراسیون‌ها، ایجاد یک سیستم عملیاتی برای پاسخگویی به نگرانی‌های حفاظتی ورزشکاران، برگزاری جلسات مشترک هماهنگی بین سازمان‌های بین‌المللی مرتبط با حفاظت ورزشکاران، رفتارسازی مثبت امنیت ورزشکاران از طریق تولید محتوای خلاق، اجرای شبکه پشتیبانی/همبستگی به‌عنوان مثال؛ کمپین ملی جامع به نام «ساکت باشیم یا صحبت کنیم؟»، پیشگیری بروز ترولینگ مجازی در خصوص ورزشکاران، ارائه خدمات روان‌شناسی و مشاوره تخصصی برای ورزشکاران در زمینه محافظت، استفاده از نوآوری‌های روز برای ارتقای محافظت ورزشکاران، تشویق محققان دانشگاهی به انجام تحقیقات تخصصی و کاربردی در زمینه حفاظت ورزشکاران و برگزاری دوره‌های آموزشی تخصصی مدیریت حفاظت برای خود ورزشکاران، مدیران، مربیان، سرپرستان، خانواده‌های ورزشکاران و غیره هستند. در تأیید بخشی از این یافته‌ها کوماکی و تاوکی-ووسورنو (۲۰۲۱) بیان داشتند راهکارهایی مانند، تقویت فرایندهای گزارش/ مجازت و تقویت فرهنگ مثبت اجزای چارچوب پرورش حفاظت ورزشکاران هستند. همچنین، کر و استرلینگ (۲۰۱۹)، نیز در پژوهش خود، ارائه خدمات روانشناسی به ورزشکاران جهت افزایش حفاظت آنان را یک نیاز اساسی قلمداد کردند. علاوه‌بر این، نتایج پژوهش

درگیری‌ها و توسعه فرایندی برای جلوگیری از سوءاستفاده از ورزشکاران توصیه کرد. در نهایت، مرکز ورزش امن ایالات متحده (۲۰۲۱a)، گزارش داد سازمان‌های ورزشی در سطوح مختلف می‌توانند نقش خود را در افزایش حفاظت از ورزشکاران با یک طرح تقویت فرهنگ مثبت، برای مثال، افزایش فرایند گزارش/ مجازات و همچنین برنامه‌های کاهش خطرات ایمنی، توجه به بهزیستی ورزشکار در هنگام استخدام مربیان و اهداء بسته‌های جبرانی و پاداش به مدیران موفق در عرصه حفاظت از ورزشکار، دریافت بازخورد محرمانه و جمعی درباره عمل صحیح مربیان و در نهایت، توانمندسازی ورزشکاران ایفاء کنند.

از یک طرف، علی‌رغم توجه روزافزون کشورهای توسعه‌یافته به مفهوم حفاظت ورزشکار و روند رو به رشد تحقیقات علمی این حوزه در میان محققان این کشورها در چند سال اخیر، هنوز محققان کشور ما به این مفهوم توجه چندانی نداشته و به اهمیت آن در ورزش بی‌اعتنا هستند. به‌طوری که تعداد برنامه و استراتژی‌های تدوین شده برای محافظت ورزشکاران و پژوهش‌های صورت گرفته در این حوزه در داخل کشور بسیار محدود هستند.

در این راستا، پژوهش حاضر با هدف پر کردن بخشی از این شکاف علمی اقدام به برجسته کردن مفهوم حفاظت ورزشکار با شناسایی استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای حفاظت ورزشکاران ملی کرد. نتایج این پژوهش در دو بخش نظری و عملی کاربردهای حائز اهمیت را برای محققان علوم ورزشی، مسئولان و سازمان‌های ورزشی کشور فراهم کرده است.

در بخش نظری، از یک طرف، این مطالعه مفاهیم نظری متعددی را برای ادبیات مدیریت ورزشی ارائه کرده است. اول مطالعه حاضر، مفهوم حفاظت ورزشکاران را در ایران، کشوری در حال توسعه و نیمه‌حرفه‌ای درزمینه ورزش مهم کرده است. دوم، حفاظت ورزشکار حوزه جدیدی است و تحقیقات در مورد آن هنوز از نظر دامنه محدود است. تاکنون محققان درزمینه حفاظت به انواع راهکارها و تدوین مدل‌ها (برای مثال؛ تواکلی-ووسورنو و مک لود، ۲۰۲۱؛ ساندرسون و ویترس، ۲۰۲۰؛ سیاهیراه و همکاران، ۲۰۲۱؛ کوماکی و تواکلی-ووسورنو، ۲۰۲۱؛ بیکر و پوسبرق،

اوسو-سیکیری و همکاران (۲۰۲۱)، مشارکت ذی‌نفعان را در افزایش حفاظت ورزشکار بسیار حائز اهمیت برشمرد. روبرتز و همکاران (۲۰۲۰)، به اهمیت مراقبت ویژه در دو زمینه محیط آموزش و محل رویدادها برای افزایش حفاظت ورزشکار اشاره کردند.

مضمون‌های فرعی فرایندهای حفاظت ورزشکاران به‌طور کلی دربردارنده جنبه‌های مدیریتی و عملیاتی برنامه‌ها و فرآیندهای اجرای حفاظت ورزشکاران بوده و براساس تحلیل مصاحبه‌ها، مشارکت‌کنندگان به ۴۶ فرایند مدیریتی و عملیاتی جزئی‌تر مانند؛ شناخت و رصد زمینه‌های سوءاستفاده، دریافت بازخورد محرمانه از ورزشکاران، تشخیص زودهنگام سوءاستفاده، شناسایی و کنترل موارد بروز سوءاستفاده، پیگیری و احقاق ورزشکاران قربانی، مشاوره تخصصی به ورزشکاران قربانی و تشویق ورزشکاران قربانی برای کمک به دیگران و پیشگیری پدیده سوءاستفاده، ارزیابی و مستندسازی سوابق و تجارب حفاظت ورزشکاران، راهبردها و راهکارهای تأمین حفاظت و امنیت ورزشکاران، ابلاغ خط‌مشی‌ها و دستورالعمل‌های حفاظت ورزشکاران، بازنگری قوانین و تسهیل بستر حقوقی اجرای برنامه حفاظت، تعریف نقش و وظایف برای افراد مرتبط با حفاظت ورزشکاران، نظارت و کنترل سیستماتیک و چند سطحی حفاظت ورزشکاران، تهیه و تنظیم گزارش از فعالیت‌ها و عملکرد حفاظت ورزشکاران، ارزیابی و پایش مستمر و چندبعدی حفاظت ورزشکاران و غیره اشاره داشتند. برخی از این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های قبلی نیز همخوان بوده است. برای مثال؛ تواکلی-ووسورنو و مک لود (۲۰۲۱)، بیان داشتند تحلیل تجارب ورزشکاران قربانی می‌توان موجب افزایش دانش در این زمینه شده و در نهایت، درک بهتری از فرایند حفاظت ورزشکاران به ارمغان آید.

همچنین، کوماکی و تواکلی-ووسورنو (۲۰۲۱) تهیه و اجرای چک‌لیست حفاظت ورزشکاران را راهکاری مؤثر برای کنترل سوءاستفاده و افزایش حفاظت ورزشکار برشمردند. علاوه بر این، مونججوی و همکاران (۲۰۱۵)، بر شناسایی افرادی که در سوءاستفاده دخیل هستند و زمینه وقوع و شناسایی انواع مختلف سوءاستفاده‌ها از ورزشکاران تأکید داشتند. ویستون (۲۰۱۷)، نیز رسیدگی به

۲۰۲۱؛ مونته‌جوی و همکاران، ۲۰۲۰؛ روبرتز و همکاران، ۲۰۲۱) پرداخته‌اند.

نکته حائز اهمیت این است همه این تحقیقات تنها روی یک راهکار حفاظت متمرکز شده‌اند. در مقابل مطالعه حاضر، رویکرد چندوجهی در مفهوم حفاظت ورزشکار اتخاذ کرده و دیدگاه جامعی از استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای حفاظت ورزشکار پدید آورده است. سوم، پژوهش حاضر به درخواست‌های محققان قبلی برای در نظر گرفتن رویکرد چندوجهی فردی، بین فردی و سیستمی در حفاظت ورزشکار (وان و وورثوین و همکاران، ۲۰۲۲؛ کائوفمان و همکاران، ۲۰۲۲؛ اوسو-سیگیری و همکاران، ۲۰۲۱) و محیط‌های ورزشی، فرهنگ‌ها و کشورها جدید (سیاهیراه و همکاران، ۲۰۲۱) پاسخ داده است. برای مثال؛ فورتایر و همکاران (۲۰۲۰) از محققان خواستند تا مطالعات کلیدی برای پیشگیری ورزشکاران از سوءاستفاده انجام دهند.

همچنین، اشمیت و همکاران (۲۰۲۱)، کائوفمان و همکاران (۲۰۲۲) و وان و وورثوین و همکاران (۲۰۲۲) تدوین برنامه‌های پیشگیری برای محافظت بیشتر از ورزشکاران را در مطالعات جدید حائز اهمیت برشمردند. علاوه بر این، سیاهیراه و همکاران نیز محققان را به انجام تحقیقات در حوزه محافظت ورزشکار در کشورهای آسیایی تشویق کرد. در این راستا، پژوهش حاضر با شناسایی استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای حفاظت ورزشکاران ملی، ضمن بر طرف کردن بخشی از محدودیت‌های تحقیقات قبلی در این زمینه، به پیشنهادها و درخواست‌های آنان نیز پاسخ داده است. در بخش دوم، با توجه جزئیات ارائه شده در استراتژی‌ها، راهکارها و فرایندهای حفاظت ورزشکار، بینش‌های به‌دست‌آمده از این یافته‌ها ممکن است بهتر مورد توجه قرار گیرند و می‌توانند فضای بیشتری را برای رشد از نظر توسعه نظری فراهم کنند. در نتیجه، مطالعه حاضر به پیشرفت نظری کمک می‌کند، زیرا دیدگاه جامع و منسجمی برای دانشگاهیان در مدیریت ورزشی فراهم کرده و شکاف ادبیات حفاظت ورزشکار را پر کرده، به گفتگوهای علمی مداوم کمک و پایه‌ای برای مطالعات جدید، جذاب و عملی در اکوسیستم ورزش کشور ایجاد می‌کند.

در بخش عملی، به دنبال افزایش موارد سوءاستفاده از ورزشکاران، کمیته بین‌المللی المپیک بیان داشت نقش ما، انجام اقداماتی برای محافظت بیشتر ورزشکاران است. همچنین، وان و وورثوین و همکاران (۲۰۲۲)، فراهانی و همکاران (۲۰۲۳) نیز بیان کرد مدل‌ها، راهبردها و ابزارهای مختلف هنوز از حفاظت کامل ورزشکاران ناکام بوده‌اند.

مطالعه حاضر دیدگاهی منسجم از انواع استراتژی‌ها، راهکارها و رویکردهای فرایندی و اجرایی برای حفاظت ورزشکاران برای سازمان‌های ورزشی در سطح کلان و خرد ورزش کشور، سیاست‌گذاران و مدیران ورزشی کشور در همه سطوح و ورزشکاران و خانواده‌های آنان فراهم کرده است. به‌طوری که سازمان‌های ورزشی و غیرورزشی مربوطه یا ذی‌نفع حفاظت ورزشکار در سطح کلان می‌بایست با تقسیم‌کار و تعیین سهم و نقش خود و به‌صورت هماهنگ و یکپارچه به تدوین سیاست، استراتژی و برنامه‌های بلند و کوتاه‌مدت متنوع حفاظت ورزشکار اقدام کرده و با هم‌افزایی دانش و انرژی خود به تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های جامع، منسجم و با جزئیات اقدام کرده و با پیگیری‌های لازم، ضمن تأمین منابع حقوقی، مالی و انسانی، نرم‌افزاری و سخت‌افزاری و غیره خواستار اجرای آن‌ها از سوی سازمان‌ها و نهادهای اجرایی و عملیاتی شوند. این سازمان و نهادها نیز می‌بایست با اجرای دقیق، منظم و مستمر سیاست‌ها و برنامه‌های مختلف تدوین شده، زمینه افزایش حفاظت ورزشکار را فراهم و نتایج و گزارش‌های خود را تهیه نموده و نقاط ضعف و قوت خود را در اجرای آن‌ها ارزیابی کنند. برای این امر آن‌ها می‌بایست ضمن همکاری با دیگر نهادهای ورزشی و غیرورزشی عملیاتی، زمینه و بستر اجرای سیاست‌های تدوین شده را فراهم و از همه منابع مالی و غیرمالی خود برای این امر بهره گیرند.

همچنین، سازمان‌ها، به‌ویژه سازمان‌های ورزشی، می‌بایست با رصد محیط و افراد خود به شناسایی موارد و بسترهای سوءاستفاده ورزشکاران اقدام و با اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های تدوین شده زمینه پیشگیری از بروز پدیده سوءاستفاده از ورزشکار را فراهم و در صورت بروز سریعاً به دنبال اجرای برنامه‌های حمایتی و جبرانی در خصوص ورزشکاران قربانی باشند.

غیره را از مفهوم حفاظت ورزشکاران فراهم کرده و ضمن رفع، کاهش، کنترل بستر و فضاهای بروز سوءاستفاده از ورزشکاران، استراتژی‌ها و راهکارهای پیشنهاد شده حفاظت ورزشکاران را اجرا نمایند.

سپاسگزاری

این مقاله از طرح پژوهشی مصوب کمیته ملی المپیک استخراج شده است. نویسندگان بر خود لازم می‌دانند مراتب تشکر صمیمانه خود را از مدیران و مسئولان کمیته ملی المپیک، ناظران طرح، مشارکت‌کنندگان در پژوهش که ما را در انجام و ارتقای کیفی این پژوهش یاری دادند، اعلام نمایند.

References

- Boroujerdi, S. S., Mahmoudian, A., Saeedi, S., Ko, Y. J., & Khazaei, S. (2024). Athlete Brand Reputation: Developing a Conceptual Framework. *Corporate Reputation Review*. <https://doi.org/10.1057/s41299-024-00208-z>
- Brackenridge, C. (2000). Harassment, sexual abuse, and safety of the female athlete. *Clinics in sports medicine*, 19(2), 187-98. [https://doi.org/10.1016/S0278-5919\(05\)70198-8](https://doi.org/10.1016/S0278-5919(05)70198-8)
- Creswell, J. W. (2014). *Qualitative, quantitative and mixed methods approaches*. Sage.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2017). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. Sage publications.
- ten Voorde, J. M. (Jeroen). (2024). De strafbaarstelling van seksuele intimidatie in het licht van rechtsbelangen. *Boom Strafblad*, 5(3), 189-197. <https://doi.org/10.5553/bsb/266669012024005003008>
- Willson, E., Kerr, G., Stirling, A., & Buono, S. (2021). Prevalence of Maltreatment Among Canadian National Team Athletes. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(21-22), NP19857-NP19879. <https://doi.org/10.1177/08862605211045096>
- Farahani, A. Farjizadeh P., Safania, Ghorbani Qahfarkhi L (1401) The role of social capital, knowledge management and innovation on the development of the sports capital goods market in Iran, scientific research journal of organizational behavior management studies in sports, 9th period, number, 36 Winter, 1401 pp: 47 <https://doi.org/10.30473/fmss.1402.9845>
- Fortier, K., Parent, S., & Flynn, C. (2020). "You have 60 minutes to do what you can't do in real life. You can be violent": Young athletes' perceptions of violence in sport. *European Journal for Sport and Society*, 17(2), 147-161. <https://doi.org/10.1080/16138171.2020.1737422>
- Gibbs, G. R. (2007). *Analytic quality and ethics*. Analyzing qualitative data (pp. 90-104).
- Hartill, Mike, Bettina Rulofs, Tine Vertommen, Rosa Diketmuller, Montserrat M. Horcajo, and Jan T. Stockel. 2019. *VOICES FOR TRUTH AND DIGNITY: Combatting Sexual Violence in European Sport through the Voices of Those Affected*. Available online: https://research.edgehill.ac.uk/ws/files/28806360/VOICE_Final_Report_kompr.pdf (accessed on 11 March 2022).
- Hoang Van Thuan & Jaffar A. Al-Tawfiq & Gautret Philippe. (2020). The Tokyo Olympic Games and the Risk of COVID-19, *Current Tropical Medicine Reports*, 7(1), 126-132. <https://doi.org/10.1007/s40475-020-00217-y>
- John Dohsten, Natalie Barker-Ruchti & Eva-Carin Lindgren (2020) Caring as sustainable

- coaching in elite athletics: benefits and challenges, *Sports Coaching Review*, 9 (2):1, 48-70.
<https://doi.org/10.1080/21640629.2018.1558896>
- Kaufman, K. L., Lee, D. S., Milroy, J. J., Yore, J., Sitney, M., Lipman, A. & Raj, A. (2022). The role of theory in the prevention of sexual violence in sport. *Journal of interpersonal violence*, 37(13-14), NP10459-NP10511.
<https://doi.org/10.1177/08862605221095787>
- Kerr, G., & Stirling, A. (2019). Where is safeguarding in sport psychology research and practice?. *Journal of Applied Sport Psychology*, 31(4), 367-384.
<https://doi.org/10.1080/10413200.2018.1559255>
- Kerr, G., Willson, E., & Stirling, A. (2019). Prevalence of maltreatment among current and former national team athletes. In *Partnership with AthletesCAN.*, 1-51. Retrieved online on 22/11/2020.
https://athletescan.com/sites/default/files/images/prevalence_of_maltreatment_report_eng.pdf
- Komaki, J. L., & Tuakli-Wosornu, Y. A. (2021). Using Carrots Not Sticks to Cultivate a Culture of Safeguarding in Sport. *Frontiers in Sports and Active Living*, 3(4), 9-21.
<https://doi.org/10.3389/fspor.2021.625410>
- Lamb, M., Kuhn, A. W., LaBotz, M., & Diamond, A. B. (2018). Safeguarding the child and adolescent athlete. *Current Sports Medicine Reports*, 17(12), 419-424.
<https://doi.org/10.1249/JSR.0000000000000538>
- Lang, M., & Hartill, M. (2015). *Safeguarding, child protection and abuse and sport*. International perspectives in research, policy and practice. New York: Routledge.
- Mahmoudian, A., Sadeghi Boroujerdi, S., & J Baker, B. (2024). Identifying Threatening Factors for Team Identity of Football Fans (Case Study: the Esteghlal Football Club). *Sport Management Studies*, 16(83), 51-82.
<https://doi.org/10.22089/smrj.2022.11702.3531> (In Persian)
- Mahmoudian, A. , Sadeqi Broujerdi, S. and J Baker, B. (2023). Identifying the Factors Threatening the Team Identity of the Fans of the Iranian National Football Team. *Sport Management Journal*, 15(3), 250-232.
<https://doi.org/10.22059/jsm.2022.334547.2855>
- McCracken, G. D. (1988). *The long interview*. Sage.
- Mountjoy, M., Vertommen, T., Burrows, K., & Greinig, S. (2019). #SafeSport: safeguarding initiatives at the Youth Olympic Games 2018. *British Journal of Sports Medicine*, 54(3), 176-182.
<https://doi.org/10.1136/bjsports-2019-101461>
- Mountjoy, M., Brackenridge, C., Arrington, M., Blauwet, C., Carska-Sheppard, A., Fasting, K., Kirby, S., Leahy, T., Marks, S., Martin, K., & Starr, K. (2016). International Olympic Committee consensus statement: Harassment and abuse (non-accidental violence) in sport. *British Journal of Sports Medicine*, 50(17), 1019-1029.
<https://doi.org/10.1136/bjsports-2016-096121>
- Mountjoy, M., Rhind, D., Tiivas, A., & Légise, M. (2015). Safeguarding the child athlete in sport: a review, a framework and recommendations for the IOC youth athlete development model. *British Journal of Sports Medicine*, 49(2), 883-886.
<https://doi.org/10.1136/bjsports-2015-094619>
- Munro, E., & Parton, N. (2007). How far is England in the Process of Introducing A Mandatory Reporting System? *Child Abuse Review*, 16(4), 5016.
<https://doi.org/10.1002/car.973>
- Nazarov, A. M. (2020). Psychological Mechanism for Improvement of Psychological Protection Of Sportsmen. *ISJ Theoretical & Applied Science*, 81(01), 435-438.
<https://doi.org/10.15863/TAS.2020.01.81.76>
- Owusu-Sekyere, F., Rhind, D. J., & Hills, L. (2022). Safeguarding culture: towards a new approach to preventing child maltreatment in sport. *Sport Management Review*, 25(2), 300-322.
<https://doi.org/10.1080/14413523.2021.1930951>
- Pankowiak, A., Woessner, M. N., Parent, S., Vertommen, T., Eime, R., Spaaij, R., & Parker, A. G. (2023). Psychological, physical, and sexual violence against children in Australian community sport: frequency, perpetrator, and victim

- characteristics. *Journal of interpersonal violence*, 38(3-4), 4338-4365. <https://doi.org/10.1177/08862605221114155>
- Parent, S., & Fortier, K. (2017). Prevalence of interpersonal violence against athletes in the sport context. *Current Opinion in Psychology*, 16 (2), 165-169. <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2017.05.012>
- Parent, S., & Vaillancourt-Morel, M.-P. (2020). Magnitude and risk factors for interpersonal violence experienced by Canadian teenagers in the sport context. *Journal of Sport and Social Issues*, 45(6), 528-544. <https://doi.org/10.1177/0193723520973571>
- Parent, S., Fortier, K., Vaillancourt-Morel, M.-P., Lessard, G., Goulet, C., Demers, G., Paradis, H., & Hartill, M. (2019). Development and initial factor validation of the Violence Toward Athletes Questionnaire (VTAQ) in a sample of young athletes. *Loisir et Société/Society and Leisure*, 42(3), 471-486. <https://doi.org/10.1080/07053436.2019.1682262>
- Prewitt-White, T., & Fisher, L. A. (Eds.). (2022). *Examining and Mitigating Sexual Misconduct in Sport*. Routledge.
- Qollami, H., Sadeghi Boroujerdi, S., Mahmoudian, A. and Kamanger, H. (2024). Identifying and Prioritizing the Functions of Instagram from the Point of View of Professional Female Athletes. *Sport Management Journal*, 16(4), 70-52. <https://doi.org/10.22059/jsm.2023.350885.3053> (In Persian)
- Rasekh, N., Jafari, S., Dastoom, S., Mahmoudian, A., & Karimi, N. (2023). Identifying and Explaining the Dimensions of Abuse in Sports (A Study of Iran's National Athletes). *Human Resource Management in Sports*, 10(2), 327-350. <https://doi.org/10.22044/shm.2023.12867.2540> (In Persian)
- Roberts, V., V. Sojo, and F. Grant. 2020. "Organisational Factors and Non-Accidental Violence in Sport: A Systematic Review." *Sport Management Review*, 23(1), 8-27. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.03.001>
- Van Voorthuizen, M., Faber, I. R., van de Bongardt, D., & Schipper-van Veldhoven, N. (2022). A Qualitative Exploration of a Biopsychosocial Profile for Experiencing Sexual Harassment and Abuse in Sports. *Social Sciences*, 11(7), 309. <https://doi.org/10.3390/socsci11070309>
- Rossman, G. B., & Rallis, S. F. (2012). *Learning in the field: An introduction to qualitative research* (3rd ed.). Sage.
- Sanderson, J., & Weathers, M. R. (2020). Snapchat and child sexual abuse in sport: Protecting child athletes in the social media age. *Sport Management Review*, 23(1), 81-94. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.04.006>
- Schipper-van Veldhoven, Nicolette, Tine Vertommen, and Lieke Vloet. 2015. (Sexual) Intimidation in Sports: The Netherlands. In *Safeguarding, Child Protection and Abuse in Sport: International Perspectives in Research, Policy and Practice*. Edited by Melanie Lang and Mike Hartill. London: Routledge.
- Schipper-van Veldhoven, Nicolette. 2017. *Factsheet Seksuele Intimidatie in de Sport*. Arnhem: NOC*NSF.
- Schmidt, R. E., Schneeberger, A. R., & Claussen, M. C. (2022). Interpersonal violence against athletes: What we know, what we need to know, and what we should do. *Sports Psychiatry*, 1(2), 78-84. <https://doi.org/10.1024/2674-0052/a000014>
- Scott, W. A. (1955). Reliability of content analysis: The case of nominal scale coding. *Public Opinion Quarterly*, 19(3), 321-325. <https://doi.org/10.1086/266577>
- Skinner, B. F. (1953). *Science and Human Behavior*. New York, NY: Macmillan.
- Syahirah, S., Fathynah, S., Hamid, B. A., Ismail, H., & Puteh, F. (2021). *Sexual Harassment Deterrent Mechanism to Safeguard the Well-Being of Sports Practitioners* (No. gjbssr584). Global Academy of Training and Research (GATR) Enterprise.
- Tuakli-Wosornu, Y. A., & MacLeod, J. G. (2021). Leveraging the adverse childhood experiences (ACEs) framework to strengthen safeguarding in youth sport. *The Lancet Child & Adolescent Health*, 5(2), 94-96. <https://doi.org/10.1016/S2352-4642%2820%2930343-6>
- U.S. Center for Safe Sport. (2021). *2020 athlete culture and climate survey*.
- Vveinhardt, J., Fominienė, V. B., & Jeseviciute-Ufartiene, L. (2018, July). Bullying and harassment in sport: Overview

of management instruments. In *Proceedings of international academic conferences* (No. 8209613). International Institute of Social and Economic Sciences.

DOI:[10.20472/IAC.2018.039.047](https://doi.org/10.20472/IAC.2018.039.047)

Weston, M.A. (2017). Tackling Abuse in Sport Through Dispute System Design. *University of St. Thomas law journal*, 13(1), 434-458.